

УЧЕНЪ НО ГЛАДЕНЪ

(Смѣинка).

Единъ ученикъ често се похвалвалъ съсь своята ученость.

Веднѣжъ за вечеря имали два печени гължба.

— Мога да ви докажа по правилата на аритметиката, че тия два гължба сж три — казалъ ученика на родителитѣ си.

— Я докажи да видимъ! — отвърналъ бащата.

И синътъ почналъ:

— Това е единъ гължбъ, а съ другия наедно ставатъ два; а единъ и два праватъ три.

Бащата отговорилъ:

— Много хубаво!.. Нека майка ти вземе единътъ гължбъ, азъ ще взема другиятъ, а за тебе — третиятъ.

ЦАРЬ И МЖДРЕЦЪ.

Царь единъ запиталъ
Своятъ първъ министъръ,
Отъ народа славенъ
За ума си бистъръ:

— Колко биха дали,
Ако на пазаря
Самъ да се продава
Би поискалъ царя?

— Фарисеи нѣвга
Вижъ — не се скжпиха:
Тридесетъ жълтици
За Христа платиха.

Но за тебъ и двайсетъ
Надали би дали,
Ако на пазаря
Бихме те продали.

